

B kot velikega ljudo- in domoljuba povišuje, potem advokat B hvali advokata A, konečno pride še advokat C, kateri pohvali oba. Nekoliko advokatskih pisavečev zavpije: prav dobro — vrlo! in kmetje se spogledajo s kislimi obrazi. Potem stavi se resolucija, v katerej se vse mogoče zahteva, le za kmeta nič in — kmetje, zdaj greste žiher domov, ali pa še boljše: pojdite v krčmo in svojo jezo zapijte.

Tako pride, da v avstrijskem državnem zboru, ki šteje blizu 400 poslancev, sedi 120 advokatov in le 20 kmetov, če tudi je v Avstriji samo 6000 advokatov, kmetov pa 15 milijonov. In ljubi moj kmet, veš ti za vzrok tvojega splošnega siromaštva in bede? Ko bi le 100 kmečkih poslancev bilo, ne bilo bi obstrukcij in enakih otročarij v parlamentu. Kmetje bi znali take razgrajče že ven napoditi; in ako bi le 100 kmečkih poslancev izvoljenih bilo, ne mogla bi se več kakor do sedaj iz kmeta koža dreti in remena ž nje delati. Zatorej kmetje! volite svojim poslancem le kmete, ker taki ljudje, ki le v bolečinah živijo, tudi vedo kje vas čevelj žuli.

Slabe sadne cene.

Kmeta je v resnici obžalovati. Vino, sadje, žito, vse to plačuje se le takrat dobro, kadar je letina slaba. Ako pa je po več letih vendar enkrat dobra letina, je pa zopet križ, ker kmetovalec svojih pridelkov po pošteni ceni ne more prodati.

Posredovalnica za vnovčevanje sadja (Obstwertungsstelle) v Gradci nam je naznanila, da se ji je ponudilo do 60 tisoč meterskih centov sadja za prešati, a vprašalo se je komaj za 20 tisoč. Neki časnik „svetovalec v sadjereji“ ki izhaja na Nemškem, piše, da je cena sadju za prešati na Bavarskem in Virtemberskem tako nizka, da se ga meterski cent

„Jaz prisežem!“

„Jaz posežem!“

„Tako gotovo, kakor mi Bog pomaga!“

„Gotovo mi Bog pomagaj!“

„Vse povedati kar vem!“

„Vse povedati kakor vem!“

„Nič zamolčati!“

„Nič zakričati!“

„Resnico in nič več, kakor resnico povedati!“

„Resnico in nič več resnico povedati!“

„Amen!“

„Aman!“

„No, kaj imate povedati?“

„Ja“, pravi Joško, „naš gospod Brenčur Vas pustijo lepo pozdravit, ponižno povabijo jutri opoldne na kosilo, in prosijo, da bi po tisti sod jabolčnika poslali blagovolili . . .“

„Ka — a — a — j!“ zareži se sodnik, „in vi niste prava priča?“

„Pa res — da nisem.“

In tako je sodnik vjel krivo pričo.

po 4 marke, to je 2 gl. lahko kupi. V tistih deželah, iz katerih so druga leta k nam po sadje hrali, stane meterski cent 2 gl.; ako bi se naše sadje pošiljalo, pri čemur se še voznja odbije, prišle meterski cent po takem komaj na 80 kr. do 1

Treba je tedaj kmetu previdnosti. Zgodno saj ker ono se le malo časa obderži, mora se prodati ali pa za mošt porabiti; tukaj se seveda ne da boljši kaj narediti, drugače stoji pa stvar s poznim (zmrskim) sadjem.

Stare skušnje nas učijo, da se cene v času se pridelki spravljajo na umeten način doli potiskajo a kmalu potem zopet povišajo. Mi torej sadjereji nujno svetujemo **zimsko sadje ne v nič prodati**, ampak s prodajo kolikor mogoče dolgo počakati. V Nemščiji porabijo tovarne (fabrike) prav velike množine boljk, katere sušijo, pripravljajo kompote in delajo bolčnik; bodimo torej prepričani, da jim bo po zimo blaga zmanjkalo. V mesecih november in december bode cena vedno višja, in tisti kmet, kateri je z sadje dobro shraniti in ga ni preje prodal, tisti naredil najboljše kupčijo.

Čisto drugače pa stoji še z namiznim sadjem. **Po izbranem namiznem sadju se poprašuje**, in kmet se na **posredovalnico za vnovčevanje sadja v Gradci** (Obstwertungsstelle in Graz, Heinrichstrasse) obkati bode vedno dosti naslovov od kupcev dobil. Sporočilo se tedaj prav dobro, ako se sadje odbere, in lepše bolke boljše vrste, kot namizno sadje proda.

Iz Velikovca na Koroškem.

Ne samo na Štajerskem, ampak tudi na Koroškem nahajajo se ljudje, katerih naloga je, kmalu z mestnimi trgovci in obrtniki v navskrižje spraviti in tako med mestjani in deželani neki jez vstvari dati so prebivalci v vbogi gorati deželi jako eden drugega navezani.

Pismo ženitno.

Priredil „Štajerc“. (Ponatis prepovedan.)

Pismo ženitno, se bere očitno. Po nemško-slovensko, to pismo ženitvansko. Kakor storjeno, skupaj zloženo, med ženinom Lovretom in Marijo zaspano.

Noter je zapisano, kaj ima vsak blaga, kaj želi k hiši prinese, in kaj nevesta ženinu zapisati. Ona prinese svojo žlahtno doto, 3 šmarne krote, pehar fižolovih luščin, eno prazno možnjo petico, žabjega masla pet vedric. En zelen prstan zlat, en grbast vrat; strte grablje, debele žnablje; krmežlji oči in še veliko takih reči.

On pa zapiše svoji nevesti, en travnik na celici eno njivo pšenice na polj, ki bo zrela o svežem Nikol; en vrt za sekretom, ki ga je podedoval očetom; eno hišo na tri vogle, z mahom pokrita s tri pretrgana sita. En kolovrat brez kolesa, eno obo brez očesa. Eno klaftro popra, eno rjuho, ki bo zmokra. En vatel peska in en fingert jesha. Brez eno mizo, ki jo je dobil za sestro Lizo. Dalje

Če tudi prizadevanje teh črnih mož, kar žalibog konstatirati moramo, ni brez uspeha ostalo, mora se na drugi strani pripoznati, da mnogoštevilni kmetje nasproti vsemu takemu zgražanemu ščuvanju modrejše najdejo, ako se z mestjani, ne samo razumejo, ampak tudi v sadonosnih gospodarskih razmerah ž njimi združijo. Dokaz temu je, da se je ustanovilo in začelo delovati pred enim letom skladišče kmetijske zadruga okrajnega društva za Velikovec in okolico.

Vdeležilo se je tega ob enem kmečko ljudstvo in meščanstvo. Mestna hranilnica in nekateri premožnejši meščani podprli so to gospodarsko podjetje s precejšnjimi prispevki.

Namen skladišča je po navadi, namreč: vskladanje žita in plačilo zadružnikom z 80% vrednosti, čiščenje in prodaja za proizvajalce (producente.)

Odprlo se je skladišče 1. avgusta 1899. Prvi računski sklep datira od 31. decembra 1899.

Vzlic težav in bojov, ki jih je to mlado podjetje bojevati moglo, vzlic napadov od strani „celjski kroti“, jednakorodne „celovske krote“, je izid tega računskega sklepa prav povoljen.

Glasom gospodarskih poročil za Koroško dd. 15. V. t. l. št. 10 znašal je promet do konca leta 1899:

pšenice	182.04 met. centov
rži	400.78 " "
ječmena	153.23 " "
ovsa	775.05 " "
ajde	100.30 " "

skupaj 1611.40 met. centov.

Na vloženo blago podelilo se je 14.911 gl. prednjema (voršus.) Zaključek računa izkazal je od dneva otvoritve (1. avgusta) do 31. decembra 1899 čez 79.000 gl. prometa.

Ne manj kakor gospodarski, vreden je tudi materialen dobiček, dokaz temu je vspevanje tega pod-

zapiše: ena jopa brez rokava, ena jalova krava. Tri funte moke, ki jo je pripeljal iz Loke. V hiši na polic, je 3000 stenic. Tudi imata veliko oblačila in dva zlomljena motovila. Eno prazno škrinjjo špeha, mesa, klobas in en hlačen pas. Jest zadost, pa vsak dan post. Eno kiklo zašito, eno skledo obito. Eno zibel brez tečaja, en nožič, ki reže na oba kraja.

Eno mevtergo razklano brez nog, in eno brano brez zob. En žakelj krompirja, en pisker ješlevega perja. En ubit pisker medu, pa je tak, da ni grenak ne sladak. En štrik iz prediva, ki ima dva konca, in dva papirnata lonca. V hlevu imata vole, krave, teleta, pa jih pogledati ne smeta. Tudi svinje, prešiče in drobnice, in 4 sklanfane žlice. Nevestin oče Urban, je vesel vsak dan, ker je svojo hčer dal v tak lep mir. On se zapriseže pred pričami, da bo dal vsako leto en prazen koš jarega ječmena, in en maselec ovenega semena. Drva za zima, pa jih še sam nima. Ena sukna siva, in en glaž prediva. Eno rešeto platna belega, odrezan od kosa celega, da bo imela za srajce in plenice, za nedolžne otročice, ki bojo v hiši na klopi okrog in okrog; in če ne bojo delali preveč nadlog. Pa tudi imata en mizen prt, če bi ga

jetja, in da nasprotje med kmeti in meščani ne bode moglo obstajati.

Le neumnost ali brezvestnost zamore temu nasprotovati, ali celo pravi namen tega podjetja vtajiti. Naj bi povoljno stanje tega podjetja tudi v prihodnjih letih vspevalo in v vedno večji meri v blagor ljudstva in skupnosti vseh, v naši lepi planinski deželi napredovalo.

Vojna v Južni Afriki.

Ako bi bilo kaj verjeti najnovejšim poročilom, je konec vojne med Angleži in Buri v istini pred durmi. Različne brzovjavke javljajo, da so Buri obupali nad svojo stvarjo, da odlagajo orožje, se vračajo v svoje porušene in opustošene farme, ali pa se izseljajo. Trdi se, da je beg Krügerja jako slabo vplival na odpor Burov, ter da je večina boja sita. Kontrolirati, koliko je resnice na teh vesteh, seveda ni možno, toda prav naravno bi bilo, če bi se junaški branitelji svoje domovine čutili končno vendar le utrujene. Premoč angleške armade je velika, a še vedno dohajajo nove čete. Odločilno pa je morala vplivati Robertsova proglasitev vojnega stanja in anektacija obeh republik. Anektiranje se pravi državo za svojo spoznati, in ako se kdo, bodi vojak ali kdo drugi temu vpira, postopa se z njim kot z roparjem. Da še hujske. Umori se ga brez preiskave. Tako povelje izdala je ta nesramna Angležka ker drugače Burov premagati ni mogla. Ako vedo Buri, da jih čaka v vsakem slučaju smrt in s tem poraz njih stvari, je umevno, da si hočejo rešiti vsaj svoje nago življenje. Krüger, burski predsednik je v Laurenzo-Marquezu. Poročalo se je, da ga je na povelje angleškega konzula držal portugalski guverner kot ujetnika, a ta vest je menda zelo pretirana, kajti dovoljeno mu je, odpotovati v Evropo. Holandska vlada mu je ponudi-

bilo treba za mačjo smrt. Ene železne vile drenove, in tri ponve jesenove. Rinke iz repnega perja, da se nebota bala hudirja in zlata, če se bota štimala oba. Bogatije je malo pri hiši, pač pa veliko miši. Če pa eden ali drugi umrje brez testamenta, bo pokopan na britof svetega Elementa.

Poroka naj bo v Leskovci v cerkvi svetega Andraža, ker se bo jedla v konzumu zastonj kislja menaža. Starejši sin je potepin, in spoznan za gospodarja in sleparja. Drugi otroci pa dobe po deset in sto, kakor jim od visoke rihte spoznano bo. Kar bo suhih hrušt in vina, plača vse lepa kuharica Mina. Za druge davke in plačila, bo skrbela Neža mila. Če pa kaj dobička ostane, bo šlo vse čež rame, ali pa za en lonc kaše in za naše ljube pajdaše.

Tako je to pismo dokončano in prebrano. Podpisane so pa tudi tri krive priče, po katerih dušah vraga miče.

Ženin je Lovre Urban brez možgan.

Nevesta nezvesta Marijana zaspana, hči edina, rajncega Jurija Jožefina.

Šribar se pa ne podpiše, ker še nima svoje hiše.